

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Køb.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 599 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Alberti): I Efteraaret 1901 blev der efter foregaaende Forhandling mellem Regeringerne i de 3 nordiske Lande nedsat 3 Kommissioner til at udarbejde saa vidt muligt enslydende Kodifikationer af hele Civilretten. Kommissionerne have udarbejdet et Forslag, som angaar Køb, og som finder sit Udtryk i det foreliggende Lovforslag og i det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag. I Sverige er Arbejdet allerede blevet ophøjet til Lov. Her i Danmark blev der forelagt Lovforslag derom i Slutningen af forrige Rigsdagssamling, og det foreligger nu for det højtærede Ting, efter at det er vedtaget af Landstinget. Det tør forventes, at Lovforslaget ogsaa i Norge vil blive vedtaget.

De tre Lovforslag ere efter de tre Landes særlige Forhold saa vidt muligt udarbejdede enslydende. Dog findes der enkelte Afvigelser. Det følger af sig selv, efter hele Hensigten med Kommissionernes Sæmmensætning, at disse Lovforslag ere udarbejdede for at faa saa vidt muligt enslydende Love paa dette Omraade for de tre nordiske Riger. Fra Regeringens Side er der kun foretaget en enkelt Rettelse, som er foranlediget ved den i forrige Samling vedtagne Lov om Tvangsakkord uden for Konkurs.

Jeg skal med disse Bemærkninger, idet jeg Henviser til Lovforslaget og til Kommissionens Betænkning, anbefale dette saa vel som det efterfølgende Lovforslag til det højtærede Ting.

Sveistrup: Den højtærede Justitsminister har jo i den korte Redegørelse, han gav for dette Lovforslags Forhistorie, tilstrækkelig tydeligt vist, hvilke Grunde der for os kan være til at vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse. Det kommer til os fra Landstinget, og

Landstinget har vedtaget det uforandret, saaledes som det blev foreslaaet af Regeringen, der atter, som den højtærede Justitsminister udtalte, paa en enkelt Rettelse nær har forelagt det uforandret, som det er blevet udarbejdet af den dertil nedsatte Kommission i Forstaaelse og Overensstemmelse med den norske og svenske Kommission, der var nedsat angaaende den samme Sag.

Imidlertid vil det findes naturligt, at Lovforslaget, selv om vi sluttelig maatte komme til det Resultat at vedtage det uforandret, dog bør være Genstand for en noget nærmere Granskning af dette Ting, og der er et og andet Punkt, som der maaske kunde være Grund til at henlede Opmærksomheden paa. Jeg skal saaledes nævne et Punkt i § 4, hvor det siges, at som handlende anses enhver, der gør sig til Bedrift at afhænde dertil indkøbte Varer. Jeg vil ikke sige, at dette egentlig indeholder noget mærkeligt eller paafaldende, men noget mere paafaldende finder jeg i Kommissionens Betænkning, naar det her hedder: „Ved Udtrykket: „enhver, der gør sig til Bedrift at afhænde dertil indkøbte Varer“, er medtaget ogsaa Foreninger som Forbrugs- og Indkøbsforeninger, hvis Formaal er at indkøbe Varer til Fordeling mellem Medlemmerne“. Det er ganske vist noget nyt og paafaldende, at man saaledes betegner Forbrugsforeninger som handlende og mener, at de Lovregler, der her gives for handlende, altsaa de særlige Bestemmelser i dette Lovforslag, som vedrøre Handelskøb, ogsaa skulle være gældende for Forbrugsforeninger i deres Forhold til handlende. Jeg tror vel ikke, Sagen i Realiteten har saa overordentlig stor Betydning, men saadan som Lovgivningen hidtil har været om Forbrugsforeninger, og saaledes som dette Tings Stilling har været til disse Foreninger, tror jeg dog, det vil findes naturligt, at det fra dette Tings Side underkastes en nøjere Overvejelse, hvorvidt man vil finde nogen Betænknelighed ved her at lade Forbrugsforeninger gaa ind under Begrebet handlende. Jeg vil for øvrigt sige, at man ogsaa med nogen Føje kan rejse Tvivl om, hvorvidt den Fortolkning, Kommissionen giver af Lovforslagets Ord paa dette Punkt, er rigtig. Naar man her taler om